

[Statsministeren.]

være i Tvivl derom, det ærede Medlem blot undtagen. Han aner altsaa ikke noget om den Stigning i Fattigudgifterne, der fulgte af Nedskæringen, han ved ikke, hvilken Masse Mennesker der blev drevet til Fattigvæsenet som Følge af Nedskæringen. I det første Aar, 1927—28, steg Fattigudgifterne med 2½ Mill. Kr. og Hjelpekasseudgifterne med 5½ Mill. Kr., og det er jo neppe blevet mindre det følgende Aar.

Det ærede Medlem viste ogsaa sin Venlighed overfor Tjenestemændene paa en temmelig pludselig og uventet Maade, thi det er ellers ikke just det ærede Medlem, der har været Tjenestemændenes fremragende Talsmand. Men nu var det ærede Medlem pludselig blevet saa omsorgsfuld overfor Tjenestemændene. Det ærede Medlem er imidlertid ganske paa Vildspor, naar han fortæller, at Lønningslovene indtog en fremskudt Plads før Valget hos de nuværende Regeringspartier. Det er ganske urigtigt. I vort Program staar der ikke et Ord om Lønningslovene. Det er heller ikke nødvendigt. Ingen er jo i Tvivl om, at det er fuldkommen uforløst, fordi vor Interesse for Tjenestemændenes Lønforhold er noget selvfølgeligt ligesom vor Interesse for alle andre Arbejders Lønforhold. Vi protesterede her under Nedskæringslovenes Behandling mod den planløse, overenskomststridige Nedskæring, og vi gik straks efter Valget ind paa Tjenestemændenes Ønske om en Forhandling angaaende fremtidige Lønningsforhold, og vi fulgte Ønskerne saaledes, at vi lod Tjenestemændene sende Repræsentanter til en Kommission paa lignende Maade, som det ogsaa skete ved Forberedelsen af Lønningslovene af 1919, var det vel, og det er derfor atter en Vildfarelse, naar det ærede Medlem mener, at der ikke kommer andet end Udsættelse ud af dette Arbejde, før Regeringen siger, hvad den vil. Nej, det er et fuldkommen forældet og umuligt Arbejdsgiverstandpunkt, det ærede Medlem dér tager. Det er Statens Arbejdere, som nu har Adgang til at sige, hvad de mener, og naar dette foreligger udformet, maa Regering og Rigsdag tage Standpunkt dertil. Det er kun reaktionære og uklare Hoveder, der er misfornøjet med den Fremgangsmaade. I Arbejderkredse kender man den, og Tjenestemændenes Organisationer protesterer ikke imod den. Naar Kommissionen er færdig, kommer Forhandlingerne og Lovgivningen. Det ved alle undtagen det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Ja, det ærede Medlem leverede jo ogsaa sin eneste Tales Afsnit om Jordlovene, der, som han sagde, er efter russisk Forbillede. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har denne Historie fra. Jeg har ogsaa søgt at følge med i, hvad der er sket i Rusland, men jeg har unægtelig ikke opdaget, at en Jordlovgivning af den Art, vi har gennemført her, er gennemført i Rusland. Det vilde have været en Lykke for Rusland, om de havde faaet en saadan Jordlovgivning, men det er desværre ingenlunde Tilfældet. Det ærede Medlem maa vist søge sit Forbillede andre Steder. Jeg ved særdeles vel, hvor Forbilledet er: det er *dansk*, og det er *Venstre*, der har leveret det, det er Mænd som Frede Bojsen, Rasmus Claussen og Vilhelm Lassen, gode Mænd fra Venstres Fortid, fra Venstres *demokratiske* Fortid. De Principper, de forfægtede for mange Aar siden, er nu Hovedprincipperne i denne Lovgivning, og Venstre har i 1919 beseglet væsentlige Dele deraf i den Lov, der bestaar fra 1919. Vi tror ingenlunde, selv om det ærede Medlem nu har Lyst til at gentage det nok saa ofte, at Vilhelm Lassen og de andre var farlige Bolschevikker, som vi skal tage Afstand fra; det overlader vi til Venstres mærkelige Ordfører.

Ogsaa Trustloven omtalte det ærede Medlem, og han gjorde det saa godt konservativt, at han bagefter modtog hæderlig Omtale for det fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Baade om Jordlovgivningen og om Trustloven gælder det jo, at vi utvivlsomt har lige saa mange Venstremænd med os, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har. I hvert Tilfælde er det sikkert, at de Henvendelser, der er sket til os om Trustlovgivningen, har været stærkest og ivrigst fra kendte og ansete Venstremænd, praktiske Venstremænd, som ikke svæver oppe i Skyerne, men som lever ved Jorden og forstaaer den Gerning, de har med at gøre, og fra Organisationer, som fortrinnsvis omfatter Landbefolkningen. Jeg nærer derfor ingen som helst Tvivl om, at disse Love nok skal blive til Virkelighed. Selv om der skal gaa et Aar endnu eller to Aar endnu, skal de nok blive til Virkelighed.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Restaurationsskatten. Han kunde ganske vist ikke fastholde Venstrepressens Insinuation om, at vi vilde snyde os fra Løftet om denne Skats Ophævelse, for nu var den jo uheldigvis for det ærede Medlem ophævet. Tænk, hvilken Tale han kunde have holdt Dagen, før dette Forslag blev fremsat; det vilde have været ganske anderledes fristende